



Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
17. april 2019

J nr. 2019-954

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af d. 26. februar 2019 stillet mig følgende spørgsmål 225 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Rabjerg Madsen (S).

Spørgsmål 225

Vil ministeren redegøre for årsagen til, at solcelleanlæg, der eksempelvis er dimensioneret til 7,2 kW, er elektronisk begrænset pga. lovgivningen til at producere 6 kWh, og at man derfor ikke udnytter hele sådanne anlægs kapacitet? Derudover bedes ministeren vurdere, om der er mulighed for at ændre lovgivningen, således at det er muligt for ejere af sådanne solcelleanlæg at forære den produktion af strøm, der går ud over de 6 kW, til den fælles elproduktion. Der henvises til vedhæftede borgerhenvendelse.

Svar

På solcelleområdet har prisudviklingen overrasket både mig og mine forgængere, hvorfor det har været nødvendigt at ændre reglerne løbende for at begrænse udgifterne for staten. Der findes derfor i dag forskellige regler og ordninger for solceller, som afhænger af, hvornår solcelleanlægget er købt og etableret.

Den omtalte grænse på 6 kW skal ses i denne sammenhæng, da denne er fastsat for at afgrænse, hvilke anlæg der kan benytte sig af en særlig afgiftsfritagelse (nettoafregning af elafgift) i elafgiftsloven samt en PSO-fritagelse (årsbaseret nettoafregning af PSO-tariffen). Det er kun private anlæg, der kan benytte sig af denne særlige afgiftsfritagelse. Afgiftsfritagelsen er lukket for nye anlæg, og der gælder således de samme regler for både store og små anlæg, hvis man skal etablere et nyt solcelleanlæg.

Med hensyn til den særlige afgiftsfritagelse i elafgiftsloven har jeg indhentet bidrag fra skatteministeren, som har oplyst følgende:

”EU’s statsstøtteregler indebærer, at der som udgangspunkt ikke kan indføres læmpelser eller fritagelser fra energiafgifter, som kun kommer bestemte virksomheder eller erhverv til gode. I nogle husholdninger kan der være både privat og erhvervs-mæssigt elforbrug fx i landbrug eller hos selvstændige, som driver liberalt erhverv hjemmefra – såkaldt blandet bolig-erhverv. I en husholdning med blandet bolig-erhverv er elforbruget typisk større end i en husholdning, hvor der alene er privat bolig. Ved blandet bolig-erhverv vil der derfor som hovedregel være behov for et større solcelleanlæg end i en rent privat bolig. For at sikre, at erhvervsdelen ikke får en afgiftsfordel i forhold til andre virksomheder, er afgiftsfordelen begrænset til pro-

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

Side 1/2



duktionen fra 6 kW svarende til et husstandsforbrug. Hvis grænsen var højere end 6 kW, ville erhvervsaktiviteter i en bolig-erhvervskonstruktion kunne opnå en lavere afgiftsbetaling end rent erhverv.

De 6 kW er således et udtryk for, at et solcelleanlæg betragtes som tilhørende en privat husholdning.

Såfremt reglerne ændres, så der gives mulighed for at give en fritagelse for en del af anlæggets produktion, mens den resterende del gives gratis væk, vil det være meget vanskeligt for myndighederne at kontrollere, om den ekstra mængde elektricitet i stedet anvendes til et erhvervsmæssigt forbrug eller et tilsvarende større privat forbrug. En sådan mulighed vil derfor som udgangspunkt forudsætte, at der indføres krav om direkte målinger vedrørende egetforbruget hos solcelleejeren for at sikre overensstemmelse med EU-retten.”

I tilknytning hertil vil jeg bemærke, at en række af de samme forhold gør sig gældende vedrørende årsbaseret nettoafregning af PSO-tariffen, hvor der også gælder en grænse på 6 kW. Det vil kræve uforholdsmæssigt store administrative omkostninger for den enkelte solcelleejer ved indkøb og opsætning af en produktionsmåler samt staten til tilretning af IT-systemer, hvis der indføres krav om direkte målinger vedrørende egetforbruget hos solcelleejeren.

Det vurderes derfor ikke muligt eller hensigtsmæssigt at ændre lovgivningen med henblik på at give større anlæg mulighed for at forære evt. overskudsproduktion til den fælles elproduktion, hvis anlægget samtidig skal beholde sin elafgifts- og PSO-fritagelse. Det anerkendes, at der kan forekomme enkelte tilfælde, hvor private solcelleanlæg er over 6 kW. Det er selvfølgelig beklageligt, at disse anlæg ikke kan udnytte deres fulde kapacitet og give deres overskudsproduktion væk, men begrænsningen blev i sin tid valgt for at kunne fastlægge klare rammer for elafgifts- og PSO-fritagelse.

Det kan hertil bemærkes, at hvis en ejer ønsker at kunne forære sin overproduktion væk, vil ejeren samtidig også skulle frasige sig retten til at opnå et pristillæg for salg af sin overproduktion. Det er enten eller. Det er i dag ikke muligt at både sælge en andel af sin strøm og samtidig forære en andel væk. Dette vil kræve en yderligere lovændring. Det skal hertil bemærkes, at administration af en sådan ordning med delvis salg af og foræring af en andel af den producerede strøm umiddelbart vurderes at medføre uforholdsmæssige store omkostninger for staten. For at kunne forære strøm til nettet, skal anlægsejeren endvidere indgå aftale med en elproduktionsleverandør. Dette sker på kommercielle vilkår og må forventes at medføre en udgift for anlægsejeren.

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt